

plant uit het Middellandsche Zeegebied, bij Rotterdam aangevoerd. Toch is deze plant niet bekend als pothoofdplant, maar wel *Lolium rigidum* Gaud, welke vroeger veel met *L. strictum* vereenigd werd; vandaar waarschijnlijk, dat de plant als adventiefplant bijna niet wordt aangegeven.

Verder ex. van *Triticum cristatum* Schreb., reeds in 1901 te Rotterdam gevonden in 1 zeer jong ex., en daarom tot 1904 onbepaald gebleven, toen eveneens te Rotterdam een tweetal fraaie, zeer typische ex. werden aangetroffen, reeds dadelijk kenbaar aan het kamachtig uitstaan der aartjes en de lange uitloopers. Ook werd nog rondgegeven een eigenaardige misvorming van *Bellis perennis* L.

De heer Haverhorst spreekt naar aanleiding van de vangst eener *Sesia* door een der leden in het sleepnet over den bouw en de levenswijze der *Sesiidae*, en geeft daarna rond inlandsche ex. van: *Sciapteron tabaniformis* v. R.; *Sesia tipuliformis* Clerck, *S. asiliformis* v. R. en *S. formicaeformis* Esp, benevens een *Sesia*-pop met de karakteristieke haakjes aan de ringen en een ledig pophulsel, dat, evenals bij den wilgenhoutvlieder, half uit het houtknaagsel van den cocon naar buiten steekt.

De heer De Koning maakte eenige opmerkingen betreffende het plankton in Rotte en Kralingsche Plas. In de eerste was binnen korten tijd een groote verandering opgetreden. Terwijl begin September nog een twintigtal soorten voorkwamen, waarvan enkele in betrekkelijk groote hoeveelheden, waren deze begin October geheel of bijna geheel verdwenen, maar vervangen door dezelfde alg, die ook de Bergsche Plassen en den Hoogen Boezem geheel groen kleurde en daarin blijkbaar alle verder organisch leven nagenoeg onmogelijk maakte.

In den Kralingschen Plas echter was deze alg, die in het voorjaar nog vrij sterk voorkwam, in den loop van den zomer verdwenen en kwam daarin thans hoogstens sporadisch voor. Eigenaardig was het, dat nu op deze plaats een *Closterium*-soort (*Cl. setaceum*) de hoofdmassa van het plankton vormde.

Coscinodiscus subtilis, in het voorjaar alleen in den mond van de Maas, later ook voor Rotterdam sterk aanwezig, kwam thans ook in den Kralingschen Plas voor.

De heer Wachter deelt een en ander mede omtrent *Carices* met *doorgroeide urntjes*. Hierbij doet zich n.l. het merkwaardige verschijnsel voor, dat uit een urntje een takje met verscheidene urntjes is gegroeid, waardoor de plant het voorkomen krijgt, samengestelde aren te hebben. Het doorgroeide urntje is echter een gemakkelijk, hoewel niet altijd even duidelijk waarneembaar kenmerk, om deze vormen te onderscheiden van *carices* met samengestelde aartjes.

Voor zoover spr. bekend is, maken Nederlandsche werken (helaas kon hij de onderzoekingen van de heeren Kobus en Goethart niet raadplegen) geen melding van deze afwijkingen; hoewel ze vaak genoeg voorkomen om reeds opgemerkt te zijn. Wanneer in de nieuwe uitgave van den *Prodromus* het geslacht *Carex* verschenen zal zijn, zullen ongetwijfeld bij verscheidene soorten deze afwijkingen vermeld worden. In het buitenland zijn ze al herhaalde malen waargenomen: Koch (6de Aufl.) en Garcke (18de Aufl.) zwijgen er echter over. Krause in *Sturms Flora von Deutschland*, Band II, spreekt er van bij *C. acutiformis* en *C. rostrata* (op Tafel 61 een zeer onduidelijke teekening, waarbij van het doorgroeid-zijn niets te zien is) en *Ascherson-Graebner* in hun *Flora des Nordostdeutschen Flachlandes* (1899) noemen: *C. gracilis* (= *acuta*), *C. Goudenoughii*, *C. Buxbaumii*, *C. glauca* en *C. flava*. Spr. nu liet inlandsche ex. zien van *C. Hornschuchiana*, *C. acutiformis* en *C. hirta*, welke alle goed het verschijnsel vertoonden.

Daarna gaf hij enkele ex. rond van *Scirpus compressus* Panz met samengestelde aartjes, tusschen den normalen vorm groeiend te Hoek van Holland; deze var. is ook wel beschreven als *Scirpus conglomeratus*.

G. VAN ROON.
W. H. WACHTER.

Bromus unioloides.

Eenige jaren geleden vonden wij op een ruigte bij Feijenoord een *Bromus*, die ons door de eigenaardig gevormde en gekleurde aartjes bijzonder opviel.

De aartjes geleken veel op die van eene groote *Poa*, want de bovenste kroonkafjes waren niet rond, zooals dat bij *Bromus* meestal het geval is, maar scherp gekield, zoodat

het aartje plat was. Deze kroonkafjes zijn van boven donkergroen gekleurd, beneden zeer licht groen. Dit geeft een eigenaardige afwisseling in kleuren, terwijl de breede wivliezige randen het effect nog verhoogden. De plant gaf wel eenige moeite met determineeren, maar na een paar vergeefsche pogingen, kwamen we tot *Bromus unioloides* Humb. en Kunth, een plant uit Zuid-Amerika.

Middelburg en Schiedam had ze al met een (tijdelijk?) bezoek vereerd voor ze te Rotterdam kwam logeeren. Hier schijnt het haar goed te bevalen. Wij lieten namelijk een paar planten staan, iets, dat ons met adventiefplanten niet zoo dikwijls gebeurt, en vinden nu al jaren achtereenvolgend op dezelfde plaats onze *Bromus* terng. Wel worden de exemplaren hoe langer hoe lager. In 1901 waren ze 6 à 7 dm., terwijl nu de meesten niet hooger worden dan 2 dm. De

aartjes blijven evenwel even groot en dit geeft ons hoop, dat de plant het er wel een poosje uit zal houden. Verder verspreiden doet ze zich echter niet. Toch is dit bij grassen niet zoo'n vreemd verschijnsel. *Aegilops cylindrica* bijv. hebben wij jaren lang zich zien voorttellen en verspreiden als groeide ze niet op een koolasweg, maar op de door de zon geroosterde rotsen bij Triëst. Nog beter ging het *Festuca Myurus*, wel een Nederlandsche, maar toch een plant, die het liefst op zandige gronden groeit. Met zand hier aangevoerd, verspreidde ze zich over de er dicht bij gelegen bouwlanden (klei!) waar ze groote pollen vormde, met aren van 1 M. hoogte.

JANSEN en WACHTER.